

3521

S K Ö V S N U A N .

Ja hade vatt borta på arbete en gång o
så skolle ja gå hem när dä va mörkt. När ja kom tätt
ve Bjärröds backa konne ja omöjligt hitta rätt. Ja
kom te samma plats ett par gånger. Då visste att dä
va skövsnuan, som förvillade me. Därför läste ja Fa-
der Vår bakvänt o nästan mä däsamma hittade ja rätt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Vi va två fruntimmor, som hade vatt o plockat potatis, dä va ja o Kersti där ~~nåre~~ nere i Bjerröd. Vid den gamla holmen i Kolstrarp gingo vi vilse, o vi tyckte precis att vi hade gått om holmen ~~tre~~ gånga. Tredje gången vi gick runt hörde vi hur skövsnuan skrattade. Dä lät precis som om man hade vält ett gäre. Dä va skövsnuan, som hade förvillat oss dä visste vi, när vi hörde dä där "dönaned". Därför vände vi kjolana om, o genast hitta vi rätt.

3521
S V A R T H U N D .

När ja tjänte i Öllestorp i Djurröd va där en svart hund, som för dä mesta höll te på stänget. Ibland tyckte vi att där va tänt på stänget. Där va särskilt en tös i Öllestorp som flere gånga om kvällana såg den svarte hunden mä "den illane röa tongan", o hunden följde efter henne mä nästan var hon gick. O tösen dog nåna år efter.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

3521

S J Ä L V S P I L L I N G.

Te Johan Niklas bodde en som hette Kast. Han
hängde se o di begravde nom i en håla mellan Ekastorp o
Niklasa. När dä "tordönar" så brukar dä alltid blixtra
där.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

3521

V A R S E L.

Ja hade vatt på arbete i Rickarum en gång o
skolle gå hem en kväll dä va sent. När ja kom mitt för
"mätttorran" så såg ja hur dörrarna slogos igen tre gånger.
Dä va säkert varsel, för di hade stulit malt där.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

3521

K L O K G E R R Å D V I D S M Ö R K Ä R N I N G .

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Ja sto o skolle kärna smör en da,men hur ja kärna så fick ja inte nåt smör. Ja,tänkte ja,då får ja väl gå te Mölle-Jinsen o fråga honom hur ja ska göra för o få smör. O då gjorde ja. Mölle-Jinsen ga me då detta här rådet: "Ja, gi ájt pao vimm som fásst kommor ing i köked nästa gång du kärnar smör. Han staor rätt fram o glor. Men slao nom dao bara i synen mä bagsian ao näven,så faor du smör mä däsamma!" Ja gick hem o gjorde som Mölle-Jinsen hade sagt,o ja min sann fick ja smör mä däsamma,för när ja hade börjat kärna igen,så kom Jakob Rackare ing,den där som gick i kring o skär hästa, o ja slo nom på monnen mä näven,bara så nått förstås,o sen blev där smör i kärnan genast. Ja den där Jakob Rackare han konne lit konster han mä,så dä va väl han,som hade trollat min kärna.

3521
R Ö K E L S E .

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

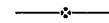
Där hemma brukade vi alltid "röga"
kreaturen om di va "kosena". Far han tog nåna glöder på en
"illskoffa" o så la han en "rögelseknuda" på glöderna. Sen gick
han ut i fähused o röga både kor o hästar. O så va mor o hjälp-
te nom. Di skolle ta skoffan tre gånger "aved" o tre gånger rätt
runt kring var ko o häst, under buken o opp om ryggen. Sen di
hade rögad slut tog di in skoffan, för glöderna skolle inte häll-
las ut förrän dan efter. Då skolle di hällas i den "öppene spi-
sen".

7

3521
"HORREVIING!"

Om man kommer in i en "horreving" ska en vända sig om o spotta, så kommer man inte i före ve sjukdomar, som e i "horrevingen!"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

3521

"V A N N S K A R E N"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ja hade vatt på ett ställe o bundit säd en gång. Rätt som vi gick där o band så kom där en "horreving" o tog negen, som ja band på, ifrån me. O så kände ja hur dä stack te i dä vänstra knät. Dä va nån dålighet, som va i "horrevingen", som ja fick på me, för dagen efter blev där en stor knuta på knät. Ja fick söka hjälp för dä, o så reste ja te en gumma i Aska, o hon skar i dä. Men dä blev bara värre. Då gick ja te Mölle-Jinsen, för ja visste att han konne bota sånt där. "Ja, dä här ha ni fått i en "horreving" o sen gått där "vannskaren" har sin gång", sa Mölle-Jinsen. O sen sa han me hur ja skolle bota dä. Ja skolle ta en vit snigel o lägga den i ett dricksglas o binda ett papper över o sätta glaset i fönstret. Där skolle dä stå ända te där blev olja av snigeln. Sen skolle ja smörja me mä den oljan. O ja minnsann hjälpte dä, för nåna veckor efter va ja bra i mitt knä.

3521
V I S A.

(Denna visa är diktad av Elna Svensdotter i Häglinge, då hon såg sig förskjuten av sin älskare.)

- 1) Även jag har älskat, jag har brunnit
för dig, min vän, som nu bortrester är,
och jag har önskat vad jag en gång vunnit,
och det var dig min lille vän så kär.

- 2) Du lämnar mig med tårar i mitt öga,
du reste bort och inte avsked tog.
Må Gud i himlen dig en gång belöna
för all den falskhet du mot mig har gjort.

- 3) Vad hjälper därtill att jag går och gråter,
du ser ju ej hur mina kinder väts,
du är bortrest, du kommer ej mer åter,
du är en främling bort i fjärran land.

- 3521
- 4) Snart vandrar jag nu ensam och förskjuten,
ingen tröst jag nu mer här äger.
Ändock minns jag nog de ljuva orden
av en i livet öm och älskad vän.
- 5) Hur mången gång har icke dessa orden
mig ompåmint vad du mig har lovat mig,
Må minnet utav dessa ljuva orden
få alltid växa för min glömska håg.
- 6) Men likväl önskar jag dig fröjd och lycka,
fast du var falsk och listiger mot mig,
det får du en gång för Herren svara,
vad gör det mig det blir din sak.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

3521

V I S A.

A B C D konne ja se,
E F G H om ja konne fau,
I K L M hjartat i kläm,
N O P Q hjartat itu, hjartat itu,
R S T V hjartat dä sve,
Z Ä Å Ö om ja finge dö,
om ja finge dö,
dö blott för dig min vän,
blott för den rena kärleken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

3521
R A M S A.

Ja som ha vad i sömnen i attan aur,
mätte väl veda här tönan gaur,
släpp oin taur
där du staur,
gack sin ing i körkan.

R A M S A.

Hon e ente himlahöj,
men hon e så fasled rompedröj.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13